

Arta vorbește cu noi o miniserie de dragul artei

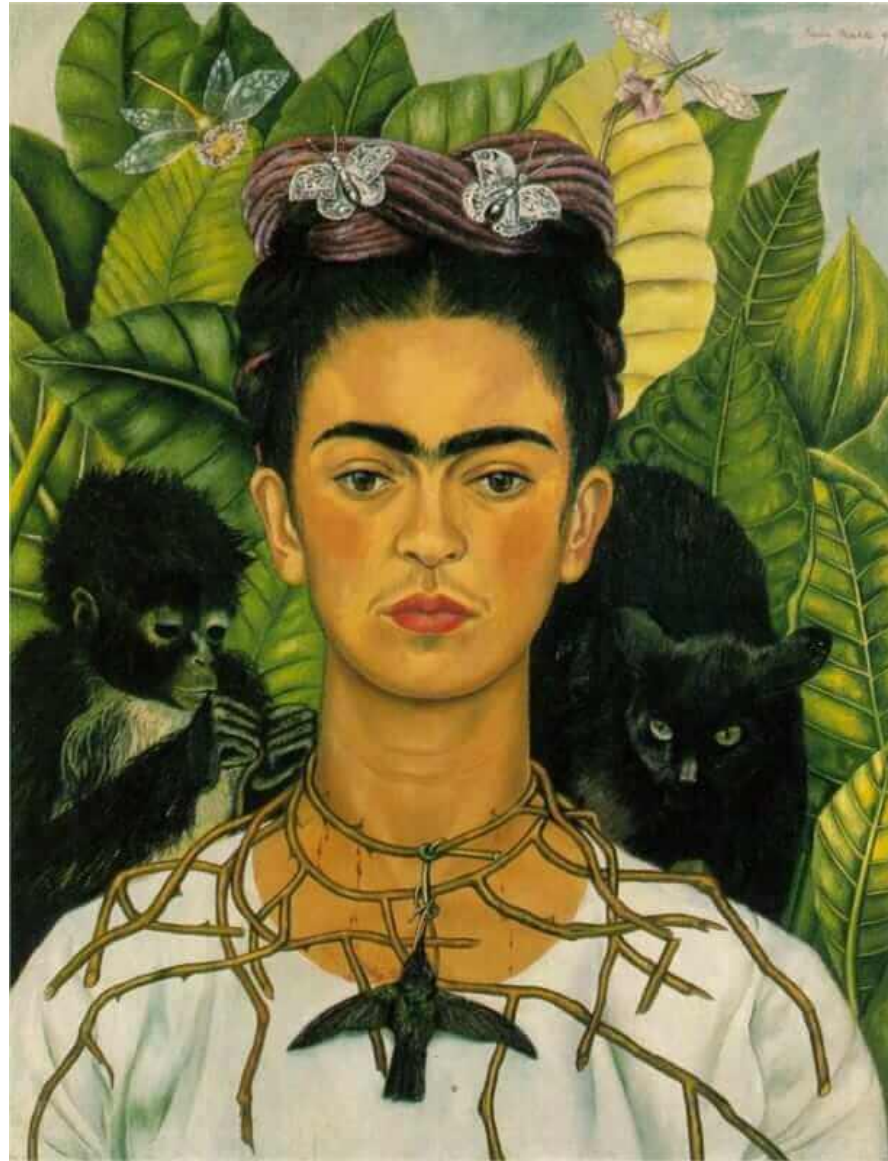
un proiect
ASOCIAȚIA
CULTURALĂ
PATRIMONIU
PENTRU
VIITOR

partener **didactic.ro**
CANCELARIA NAȚIONALĂ
un proiect Intuitext

Episodul 9

Frida - Íris

[Fără titlu] Autoportret cu colier de spini și pasăre colibri

Autor: Frida Kahlo (1907 – 1954)

1940

Tehnica: ulei pe pânză

Dimensiune: 61 x 47 cm

Localizare: Harry Ransom Center, Austin, Texas

Íris: Bună! Tu ești Frida? Îmi doream demult să văd un portret de-ale tale.

Frida: Bună ziua, draga mea. Eu sunt. Dar eu nu te cunosc pe tine.

I: Eu sunt Íris din Portugalia. Mama consultă biblioteca de aici pentru o cercetare, iar eu am profitat să vin să te văd.

F: Ești foarte amabilă. La vârsta ta eram și eu foarte curioasă. Ai cam 14 ani?

I: Da, ai ghicit. Maimuța și pisica se înțeleg bine?

F: Atunci când am pictat acest autoportret, am încercat să-l încarc de semnificații legate de propria persoană. De fapt, vreau să spun că cele două animale nu au pozat odată cu mine pentru acest autoportret.

I: Și nici pasărea?

F: Nu, nici pasărea colibri.

I: Și atunci ce semnificație au cele trei pentru tine?

F: Eu am iubit mereu animalele și îmi plăcea să mă înconjur de cât mai multe. Am simțit acest lucru și mai mult atunci când am înțeles că nu voi putea avea copii. Pisica neagră, de exemplu, este văzută ca semn de ghinion, dar, ce-i drept, nici eu nu am fost cea mai norocoasă persoană. Eu percep maimuța ca pe o ființă protectoare, chiar dacă aici îmi ține colierul de spini. Iar pe pasărea colibri, eu o asemăn mult cu mine însămi. Este voioasă și plină de viață de obicei, dar aici este prinsă în spinii aceștia de la gâtul meu.

I: Nu știam aceste lucruri.

F: Din nefericire, am avut o boală gravă când eram mică, la 6 ani. Aceasta a făcut ravagii cu piciorul meu drept. După aceea, într-o zi plină de ghinion, am avut un accident în mijlocul de transport în comun. A fost nevoie apoi de foarte multe operații, dar nu mi-am mai revenit niciodată complet.

I: De aceea este chipul tău atât de serios în imagine?

F: Poate. Durerile, și fizică și sufletească, mi-au mai luat din zâmbet. De fapt, m-am apucat de pictat cât eram în convalescență ca să povestesc despre mine și să se scurgă timpul mai ușor. Oricum, tata

a fost fotograf, așa că ceva cunoștințe aveam. Iar soțul meu a fost pictor, am putut să învăț lucruri și de la el, în timp. Am pictat acest tablou la doar un an după divorțul nostru.

I: Dar îmi place coafura ta.

F: Este tipic mexicană, așa îmi îpleteam părul de cele mai multe ori, pornind de la o cărare pe mijloc. Și bluza este tot specifică nouă, mexicanilor. Iar fluturii de peste împletitură nu sunt decorativi, i-am pictat pentru că ei sunt simbol al reînvierii. Așa mă văd și eu pe mine după accidentul avut.

I: Spinii de la gâtul tău îmi amintesc de răstignire.

F: Este adevărat, m-am inspirat și de acolo. Și noi tot catolici suntem. Am pictat în fundal aceste frunze nu doar pentru că sunt reprezentative pentru cultura noastră, dar și pentru că cea mai deschisă la culoare ajută să pară ca am o aureolă în jurul capului.

I: Nu cred că știu ce este aceea o aureolă.

F: Este acel cerc luminos din jurul capului unui sfânt sau altui personaj religios. Să nu mă înțelegi greșit, nu mă consider o sfântă. Dar aceasta a fost soluția de a descrie cultura noastră mexicană. Așa am putut marca religiozitatea noastră.

I: Înțeleg ce-mi povestești. Mi se pare și mai frumos autoportretul tău acum. Mai ai și altele?

F: Da, am pictat de-a lungul timpului vreo 130 de tablouri, iar 50 dintre acestea sunt autoportrete.

I: Destul de multe.

F: Într-adevăr, dar consider că autoportretul este una dintre cele mai sincere modalități de exprimare artistică. Te expui pe tine în acel mod care îți este propriu. Dar trebuie să rămâi onest cât faci acest lucru. Cel puțin, eu așa am încercat să fac.

I: Mai sunt și alte elemente în pictura ta care să amintească de Mexic?

F: Da, mai sunt. Este vorba, în primul rând, despre culorile cât mai vii și despre exagerarea voită a unor contururi. Tocmai ca să scot în

evidență culorile tari, am optat să colorez toate animalele cu negru. Așa se păstrează contrastul mai puternic.

I: E ceva ce nu pricep. Cum a ajuns tabloul acesta cu tine tocmai aici? E destul de departe de Mexic.

F: Lucrările unui artist nu trebuie să rămână neapărat în țara lui natală. Oricum, am trăit o vreme și în Statele Unite. Unul dintre prietenii mei, Nickolas Muray, fotograf și el ca și tatăl meu, a cumpărat acest tablou. Probabil el l-a donat mai departe acestui centru. Dar sunt numeroase exemple de lucrări în lumea aceasta care sunt expuse sau colecționate departe de locul din care este originar autorul lor.

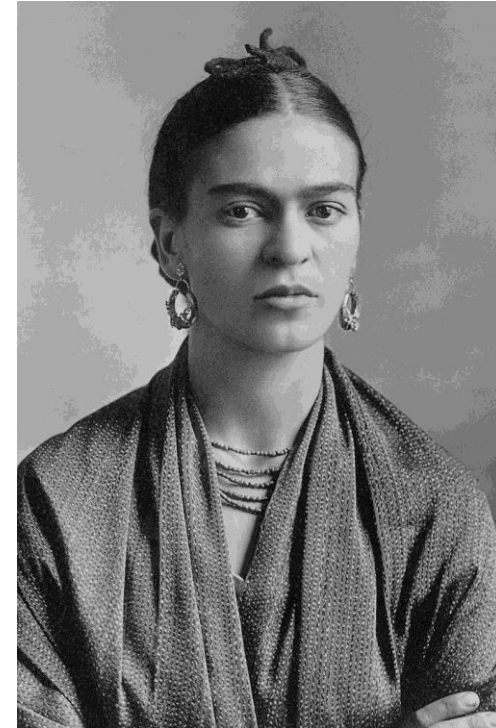
I: Îmi dau seama acum și ai dreptate. Mi-ar plăcea să vizitez și eu Mexic într-o zi. Sunt curioasă să regăsesc acolo lucrurile de care mi-ai povestit.

F: Sunt sigură că o să-ți placă, iar când vei merge, să vizitezi și casa mea natală, Casa Albastră. Astăzi este muzeu acolo. E în cartierul Coyoacán din capitală.

I: Bine, Frida, promit să merg acolo într-o zi. Rămâi cu bine!

Timp de reflecție

1. Caută mai multe picturi de-ale Fridei Kahlo și decide dacă ai una preferată.
2. În imaginea de mai jos este un portret al Fridei Kahlo, fotografiat de tatăl ei în 1932. Compară această imagine cu autoportretul pictat.

3. Pe soțul Fridei Kahlo îl chema Diego Rivera. Frescele erau picturile sale preferate. Află cărei mișcări artistice a dat naștere în Mexic?

Autor: Sorina Neacșu